

ikke betales af denne. En særdeles vigtig Forskjel imellem disse Tilfælde vil nemlig vise sig netop, naar samtlige Forpligtede ere gaaede fallit. Thi hvis et virkelig solidarisk Forhold er tilstede, vil Kreditor kunne blive dækket fuldt ud, naar han kun har tilstrækkeligt mange solidarisk Forpligtede at holde sig til. Givne Boerne 50 pCt., er han dækket, naar han har to, give de 25 pCt., naar han har fire, give de 10 pCt., naar han har 10 o. s. v. Er Forholdet derimod det, at der ene kun er pligtig at yde, hvad der ikke faas hos den Anden, vil han aldrig kunne naa fuld Dækning, naar samtlige Forpligtede ere under Konkurs, hvorledes man end kombinerer Forholdet. Sæt at alle Boerne give 50 pCt. og at der er fire Forpligtede samt at Fordringen er 100, vil han i det første Bo faa 50, i det andet, hvori han altsaa kun kan melde 50, vil han faa 25, i det tredje meldes 25, faaes $12\frac{1}{2}$, i det fjerde meldes $12\frac{1}{2}$, faaes $6\frac{1}{4}$, ialt $93\frac{3}{4}$. Gaves der flere Forpligtede, eller er Dividenden højere, kan han nærme sig mere til Fordringens fulde Beløb, men aldrig dækkes. Det behøver ikke at bemærkes, at det for ovenstaaende Tankerækkes Holdbarhed er ligegyldigt, om Forholdet imellem de flere subsidiært Forpligtede er det, at Kreditor kan bestemme Ordenen, hvori han vil henvende sig til dem, eller det, at denne Orden er forud bestemt.

Endnu skal kun bemærkes, at en Afvigelser fra det, som strengt ligger i Solidaritetens Begreb, kan fremkaldes derved, at Kreditor gaar ind paa at modtage partiel Betaling. Naar Fordringshaveren frivillig har modtaget et Afdrag paa sit Tilgodehavende af en af Skyldnerne, maa det erkendes, at han hverken i dens Konkursbo, som har erlagt Afdraget, eller, idetmindste affet fra det Tilfælde, at han har taget et Forbehold, i de øvrige Skyldners Konkursboer kan anmelden en større Fordring, end hans resterende Tilgodehavende udgjør. Men dette er begrundet i, at han ved at modtage Afdrag, uagtet han ikke behøvede at tage imod partiel Betaling, har samtykket i en Forandring af det oprindelige Retforhold. Den samme Betragtningssaaede kan derimod

ikke bringes til Anvendelse, naar Afdraget af Kreditor er oppebaaret som Resultatet af en Rettsforfølgning, og som en saadan maa Anmeldelsen i Konkursboet betragtes. Naar en Rettsforfølgning mod en af Skyldnerne kun leder til en delvis Dækning af Fordringen, da er Kreditor nødt til at tage, hvad han kan faa, og deri, at han under disse Omstændigheder oppebærer delvis Skyldstjærelse, ligger derfor ikke nogen Villieserklæring, som kan indvirke paa Rettsforholdet. Kun er det en Selsfølge, at Kreditor ikke hos den Skyldner, hos hvem Afdraget er inddrevet, kan gjøre hele den oprindelige Fordring gjældende, men kun indkræve Restbeløbet. Egeoverfor de øvrige Skyldnere maa han derimod have sin Ret til at tværskatte Rettsforfølgning for den hele Fordring ubestaaen i Overensstemmelse med det Foranførte.

Naar Fordringen saaledes paa een Gang anmeldes i flere Konkursboer, hvis Slutning kan ske samtidigt eller dog med korte Mellemrum, er der en nær Mulighed for, at Udlægene tilsammentagne kunne udgjøre mere end hele Fordringens Beløb, og det tilføies derfor i § 18, at det Overstyvende i saa Fald tilfalder det eller de Boer, som, dersom Fordringen alene havde været gjort gjældende mod samme, vilde have havt Ret til Tilbagebetaling af de øvrige, dog selvfølgetlig saaledes, at intet Bo faaer Mere af det Overstyvende, end det selv har betalt paa Fordringen. Er Talen om en Hovedskyldner og en Forlover, tilfalder altsaa det Overstyvende, hvad enten det er udlagt i Hovedskyldnerens eller Forloverens Bo, dette sidste; er Talen derimod om flere ligestillede Medskyldnere, fordeles det mellem samtlige disses Boer, det Bo medregnet, i hvilket det Overstyvende er blevet udlagt. Ifølge Paragrafens Slutningsbestemmelse have i deslige Tilfælde de Boer, i hvilke en saadan Fordring er anmeldt, tvøvrigt intet Krav paa hverandre indbyrdes. Det ene Bo kan altsaa ikke gjøre noget Regreskrav gjældende imod det andet. Dette følger med Nødvendighed af, at Hovedfordringen og det Regreskrav, der maatte tilkomme en af de solidarisk Forpligtede overfor den anden f. Ex. i Genhold